

[Dohrmann]

gået denne aftale, eller er det den afstemning, der har fundet sted i landstinget deroppe?

Jeg synes helt oprigtigt, hr. minister, at man en gang imellem stærkt savner en mand, der ligesom slår lidt i bordet. Det kan ikke passe, at vi skal dirigeres af hensyn til sentimentale grunde eller noget i den retning. Man får ofte det indtryk. Derfor synes jeg egentlig, at ministeren burde have holdt fast ved sin holdning i stedet for blot sådan ligesom at være en slags budbringer, eller hvad man skal kalde det.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Undskyld, hr. Dohrmann, at jeg glemte at svare på et nok så væsentligt spørgsmål, nemlig om, hvad aftalen koster. Grunden er, at vi ikke kan vide, hvor mange dyrtidsportioner der vil blive udløst. En dyrtidsportion for hele det offentlige område ligger i størrelsen 12-13 mill. kr. Vi har dog i aftalen præciseret, at det kun er den del, der går til administration og til sundhedsvæsenet, der dækkes ved en ekstra bevilling, mens resten klart må holdes inden for Grønlandsrammen. Det følger de almindelige regler. Jeg vil gøre mig megen umage for at holde inflationen så langt nede, at der ikke bliver udløst mange dyrtidsportioner.

Jeg bør nok også sige til hr. Dohrmann, at vi måske slet ikke er så uenige; men det er ikke min opfattelse, at grønlænderne synes, at de har fået en meget svag Grønlandsminister, som bare retter sig efter, hvad grønlænderne siger. Faktisk har jeg den modsatte opfattelse. Jeg mener ikke, at folketinget skal være et ekspeditionskontor, bestemt ikke. Jeg mener, at Grønlandsbudgettet skal administreres nøjagtig lige så stramt og præcist som resten af statens budget. Men vi må altså have lidt tålmodighed. Det kan ikke ændres fra den ene dag til den anden. Det er muligt, at hr. Dohrmann bedømmer den politiske situation i folketinget anderledes, end jeg gør. Men jeg mener, at dette også er, hvad det er muligt at komme igennem med i folketinget.

Til fru Tove Lindbo Larsen vil jeg gerne sige, at jeg er helt klar over, at min forgænger kender problemerne om det offentlige aftalenævn. Derfor vil jeg sige tak for, at fru Tove Lindbo Larsen også sagde, at vi skal styrke det offentlige aftalenævn. Det er det

offentlige aftalenævn, vi skal anvende. Det er det instrument, der er vigtigt. Jeg siger tak for den tilslutning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det den 13. oktober 1983 nedsatte udvalg til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af den grønlandske tjenestemandsløve.

(Fremsat 7/12 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Dette lovforslags hovedindhold er spørgsmålet om boligbidragsordningens ophævelse for næsten alle tilkaldte danskere, der er beskæftiget hos offentlige arbejdsgivere i Grønland, og om, at de tilkaldte overgår til at betale husleje på lige fod med befolkningen i øvrigt. En anden ting er spørgsmålet om ophævelse af dispensationsnævnet, der blev oprettet for under visse betingelser at kunne undtage grønlændere fra fødestedskriteriet.

Jeg er enig i det sidste. Det er nok en ting, der ligesom har overlevet sig selv, og da det også er et ønske fra det grønlandske landsting, så synes jeg, det er i orden.

Med hensyn til boligbidragsordningens ophævelse er jeg opmærksom på, at det ikke er en ny ting, der lige er kommet i det sidste halve års tid. Der er en overordnet politisk målsætning, som siger, at danskerne skal indgå på lige vilkår med øvrige beboere i Grønland med henblik på huslejebetaling.